

Dankbare herinnering aan

MEVROUW

ANNETTE NOTEBAERT

weduwe van de Heer ANDRE VAN WAMBEKE

geboren te Kwaremont op 24 juli 1933
en er thuis plots overleden op 7 juni 2002,
gezalfd met het H. Oliesel.

Luc en Jacqueline Van Wambeke-Deliveyne,
kinderen en kleinkinderen,

Lucien en Christine Van Wambeke-Van Den Hecke
en zoon;

De families Notebaert, De Backer en Van Wambeke

*danken U om uw blijken van deelneming en
gebed en nodigen U uit tot de namis die zal
opgedragen worden in de St.-Amanduskerk te
Kwaremont op zondag 7 juli 2002 om 9.30 uur.*

Rouwleiding: Funerarium E. Vuylsteke, Avelgem
Drukk. Vanlaeke, Anzegem

Een mens is niet gemaakt om alleen te zijn...
Het is een realiteit waaraan Annette uiteindelijk is
bezweken.

Op 27 mei 1995 is haar doorgoede echtgenoot André
na een slopende ziekteperiode gestorven. Zij was
hem altijd dicht nabij. In moeilijke dagen heeft zij
hem kranig en liefdevol ondersteund en bemoedigd.

Het verlies van haar geliefde man heeft zij nooit
kunnen verwerken. Zij is blijven stilstaan bij dat
onvermijdelijke en definitieve afscheid. Zij keek nog
zelden hoopvol vooruit. Zij heeft zich niet kunnen
losmaken van het verleden om voor zichzelf in de
mate van het mogelijke nog een stukje gelouterd
levensgeluk en een hoopvolle toekomst op te
bouwen...

Naarmate het langzaam maar zeker met haar
gezondheid en met haar zelfredzaamheid bergaf
begon te gaan brokkelden ook de laatste stukjes
levensmoed en weerbaarheid af...

Maar toch bleef zij diep in haar hart een echte
moeder, altijd zorgzaam en bekommerd om het wel-
zijn van Luc en Lucien en hun gezin. Zij verzwoeg en
verborg veel... om voor niemand een last te zijn.

Annette heeft thuis meermaals in stille eenvoud gebe-
den. Zij keek dan mijmerend naar de herinneringen
aan vroeger... ver weg van nu en van morgen...

Zo leefde zij een beetje teruggeplooid op zichzelf. Zo
is zij ook onverwacht heengegaan.

Haar rijk gevuld levensboek is afgesloten. Zij rust in
vrede, geborgen in Gods grote liefde en in de harten
van allen die haar altijd innig dankbaar zullen
blijven...